

Σιγήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγον εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' σιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΝΕΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 9 Μαΐου 1960 (Π.Ο.Η.)
*Έτος ΙΕ'. Αριθ. 338 Γιατ' Φέλλου Αρχ. 1

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Π.Ε.
Γρ. φιλ.: Όδ. Κάνιγγις 32 Τηλ. 622.952 - Αθήναι

Διευθύνεται ἐπὶ ἀμειψῶς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐλάττωτος ὅρακ. 15.—Ἐτησίᾳ ὅρακ. 30

Ἐπισυναγωγῆς: Ἐξάμ. δολ. 2.—Ἐτησίᾳ δολ. 4

ΥΨΟΣ ΠΑΤΕΡΩΝ

«Μυρίνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου»
(Ἑκκλησ. ὕμνος)

Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς διψαλέος καὶ ἀνικανοποίητος ἐρευνητῆς ἄλλοτε μὲν διασχίζει τὰ ὕψη τῶν αἰθέρων, ἄλλοτε καταδύεται εἰς ὠκεάνεια βάθη, ἄλλοτε ἀνατέμνει τὰ ὄντα, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν βαθυτέραν αὐτῶν σύστασιν καὶ ἄλλοτε ἐκβιάζει κυριαρχικῶς τὴν φύσιν διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ μυστικά της. Ἀεικίνητος, τολμηρὸς, περίεργος διαλύει καὶ συνθέτει, κατακρημνίζει καὶ οἰκοδομεῖ. Ἡ ἐποχὴ μας δὲ σήμερον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς θρίαμβος καὶ νίκης τοῦ νοῦ. Ποῖον ὄμως τὸ κέρδος; Ποία ἡ ὠφέλεια; Οὐδμία!

Ἡ τὰ πάντα μαλάσσουσα ἀγάπη ἐξησθένισε ἐπικινδύνως ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια κατασπiloῦται ἐπισήμως τὴν ἀμοιβαίαν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων δὲν ρυθμίζει πλέον ὁ αἰῶνιος κώδιξ τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ὁ ἀναγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πλάκας τῶν καρδιῶν μας, ἀλλ' ἡ αὐθαιρεσία τοῦ ἰσχυροῦ, τὸ συμφέρον καὶ αἱ ὑπογαστριοὶ ἐπιθυμίαι! Ἡ δὲ ἀνθρωπίνη ψυχὴ, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ἐστία πάσης πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἀσφυκτικῶς θανασιμῶς μέσα εἰς τὸ φρικτὸν ἀπομονωτήριον τῆς ὕλης, χωρὶς τὸ τόσον δι' αὐτὴν πολῦτιμον ὀξυγόνον τῆς καλwsσύνης καὶ γαλήνης!

Δυστυχῆς ἐν τῇ ἀνέσει τοῦ ὁ ἀνθρώπος καὶ ταλαίπωρος ἐν τῇ ὀλίκῃ του πληθωρισμῷ!

Διατί;

Διότι ἀκριβῶς ἐστεῖρευσεν ἡ μέλλον κινδυνεύει νὰ στεῖρεύσῃ ἡ ζωογόνος πηγὴ τῶν ὕψων καὶ ὠραίων ἀξιών τοῦ πνεύματος, αἱ ὁποῖαι

πρέπει νὰ συνθέτουν τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πραγματικότητα, ἐντὸς τῆς ὁποίας κινεῖται τὸ θεῖον αὐτὸ δημιουργημὰ ὁ ἀνθρώπος!

Κινδυνεύει νὰ στεῖρεύσῃ ἡ πηγὴ τοῦ ἐξαγιασμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐξιδανικεύσεως της!

Καὶ ἡ πηγὴ αὕτῃ δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἐπιστήμη, οὔτε ἡ τέχνη!

Ἡ πηγὴ αὕτῃ εἶναι ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος!

Πηγὴ ὕδατος ζῶντος εἶναι αἱ σώζουσαι ἀλήθειαι τῆς πίστεως, οἱ ἀναγωγικοὶ τύποι τῆς ὀρθοδόξου λατρείας, τὸ ἅγιον πλῆθος τῶν κατανυκτικῶν ἐθίμων καὶ τῶν σεμνῶν τελετῶν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας!

Ἀλλὰ τὰ ζωογόνα αὐτὰ ὕδατα—ὕπαινίσσεται ὁ Κύριος εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ Παραλύτου τῆς Βηθεσδᾶ—πρέπει κατὰ καιροὺς νὰ ταρασσονται ὑπὸ ἀγγέλων, ὥστε κινούμενα θὰ θεραπεύουν τὸ ἄθλιον πλῆθος τῶν ἀναριθμῶντων ἀσθενῶν ποὺ ἀναμένουν τὴν θεραπείαν των!

Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ταρασσόντες τὰ ὕδατα ἄγγελοι;

Οἱ ἀφιερωμένοι ὀλοψύχως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔχοντες ζωὴν ἐφάμιλλον τῶν ἀσάρκων καὶ ἀύλων ὄντων, τῶν ἀγγέλων!

Ἡ σκέψις ἡμῶν πανευλαβῶς ἀναγνωρίζει ὡς τοιοῦτους τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας! Ἄγγελοι, διότι ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ὑψίστην διακονίαν τῆς ἐμπεδώσεως τῶν ἁγίων καὶ θεο-

πνεύστων δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως !
 "Αγγελοι, διότι διεμήνυσαν ἀνά τὰ πέρατα τῶς
 βουλᾶς τοῦ Θεοῦ !

"Αγγελοι, διότι ἡ ζωὴ των ὡς ἄνθος παν-
 τερπνον καὶ εὐωδέστατον ὑπενθύμισε εἰς τοὺς
 ἀνθρώπους τὴν πραγματικότητα τοῦ Παραδεί-
 σου.

"Αγγελοι, διότι διὰ τῆς δράσεώς των ἀνε-
 τάρaxαν τὰ ζωογόνα ὕδατα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκ-
 κλησίας καὶ πλείστους ἀσθενεῖς—πλήθη ἀνα-
 ριθμητα—ἐθεράπευσαν.

Τὸ ὄψος τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας δὲν
 εὐρίσκεται εἰς τὴν συμβολὴν τῆς ἀγίας καὶ κα-
 θαρᾶς σκέψεως των εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερι-
 κῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανι-
 σμοῦ ! Ἄλλ' ὑπάρχει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου
 των, δι' οὗ ἐξήγγισαν τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν καὶ
 ἐγένοντο καθαρὰ κάτοπτρα, ἀντικατοπτρίσαν-
 τα τὴν αἴγλην τῆς Παναγίας Τριάδος εἰς τὰς
 συνειδήσεις τῶν πιστῶν !

Αὐτοῦ τοῦ παράγοντος στερεῖται σήμερον ἡ
 ἐποχὴ ἡμῶν καὶ δι' αὐτὸ ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος
 δὲν ἔχει τὴν ἀνορθωτικὴν δύναμιν τοῦ παρελ-
 θόντος ! Καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐξαγιάζει καὶ δὲν ἐ-
 ξευγενίζει τὴν ζωὴν !

Σημῆνος ἐγκολπισοφόρων, πλήθος ραβδούχων,
 ἀγέλη θεολόγων, ὄγκος θρησκευτικῶν περιοδι-
 κῶν καὶ συγγραμμάτων. Οὐδὲν ὅμως τὸ ἀπο-
 τέλεσμα !

Διατί ;

Διότι λείπουν οἱ πατέρες, ὅπως τοὺς ἐξύμνη-
 σε ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας, λείπουν δη-
 λαδὴ *«τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ
 πᾶνχρυσά σιόματα τοῦ Λόγου»*.

Λείπουν οἱ πατέρες, διότι ἀπουσιάζει τὸ ἰδα-
 νικὸν τῶν πατέρων, δηλαδὴ τὸ ἀσκητικὸν πνεῦ-
 μα, ἡ αὐστηρότης τοῦ βίου, ἡ νοσταλγία τῆς
 ἀγιότητος !

Νομίζομεν, ὅτι τὰ συγγράμματα, οἱ Λόγοι,
 καὶ ἡ ἐξωτερικὴ δραστηριότης συνθέτουν τὸν
 Ἐκκλησιαστικὸν βίον !

Πλάνη !

Τὸν Ἐκκλησιαστικὸν βίον τὸν συνθέτουν τὰ
 δάκρυα τῆς κατανύξεως, ἡ ἐπίμοχθος ἀσκήσις,
 ἡ ἀγιότης, ἡ αὐταπάρνησις, ἡ καλωσύνη, τὸ ἀ-
 γωνιστικὸν—ὄχι τὸ ἐριστικὸν—πνεῦμα.

Αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν καὶ δι' αὐτὸ ἡ ἐποχὴ
 δὲν γεννᾷ πατέρας ! Αὐτὸ ὅμως ἀποτελεῖ καὶ
 τὸ ἀνησυχητικὸν σημεῖον τῶν καιρῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

*Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρη-
 μάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῆν συνδρομῶν ἐφη-
 μερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας «ισοφορὰς πρὸς
 ἐνίσχυσιν» τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευ-
 θύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμίαν Ἱεροῦ.
 ΓΡΗΓ. ΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, ὁδὸς Κά-
 νιγος 2—Ἀθήναι.*

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

"ΠΝΕΥΜΑ Ο ΘΕΟΣ,"

Ἀποκάλυψις συντριπτικῆς ἀληθείας ! Ὁ Κύ-
 ριος πληροφορεῖ τὴν Σαμαρείτιδα καὶ ἐν συνε-
 χείᾳ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα περὶ τῆς οὐ-
 σίας τοῦ Θεοῦ. «Πνεῦμα ὁ Θεός». Ἡ ἀποκάλυ-
 ψις αὕτη δὲν ἔχει μόνον μεταφυσικὴν σημασίαν,
 ἀλλ' ἔχει καὶ δογματικὴν ἀξίαν· δὲν εἶναι μόνον
 ἀλήθεια ἡ ὁποία συνέτριψε τὰ εἰδῶλα καὶ
 ἐξεμηδένισε τὴν δύναμιν τῶν τύπων· εἶναι φῶς
 τὸ ὁποῖον κυρίως ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀνθρω-
 πίνην ψυχὴν, διὰ νὰ τὴν κατευθύνῃ εἰς τὸν ὀρ-
 θὸν θρησκευτικὸν προσανατολισμόν.

Οἱ ἄνθρωποι συνήθως, καὶ ἐννοοῦμεν τὴν
 μερίδα ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν
 καὶ κινεῖνται μέσα εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλη-
 σίας ἀσχολοῦνται μὲ ὅ,τι φαίνεται καὶ ἐξωτερι-
 κῶς ὑπάρχει ! Δι' αὐτὸ καὶ καταλήγουν ἢ εἰς
 μίαν εἰδωλολατρικὴν τυπολατρείαν ἢ εἰς ἓνα
 στεῖρρον ὀρθολογισμόν. Παραλλήλως ἐξαν-
 τλοῦν ὅλον τὸ ἀγωνιστικὸν των μένος ἐλέγ-
 χοντες τὰ σχήματα καὶ ὡς ἔμπειροι φαρμακο-
 ποιοὶ διδοὺν συνταγὰς βελτιώσεως τῶν πραγ-
 μάτων, ἐπαιρόμενοι καὶ αὐτοκαλοῦμενοι διὰ
 τὴν ἀξίαν καὶ τὸ κύρος τῆς γνώμης των !

Καὶ ὅμως ὅσον καλοκάγαθος καὶ ἐάν εἶναι
 ἡ προαίρεσις των ἐν τούτοις εὐρίσκονται ἐκτὸς
 πραγματικότητος. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα ! Κα-
 τὰ συνέπειαν καὶ ὁ τρόπος τῆς προσεγγίσεως
 του πρέπει νὰ εἶναι πνευματικός ! Ὁ ἴδιος ὁ
 Ἰησοῦς συνέχισε «... καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
 αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυ-
 νεῖν». Ὡς πνεῦμα ὁ Θεὸς ἔχει τὴν
 δύναμιν νὰ ἀναμοχλεύῃ τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπί-
 νης ψυχῆς καὶ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἀπολύτως.
 Ὅσον λοιπὸν, ἄνθρωπε, καὶ ἐάν καλύπτεσαι ὀ-
 πισθεν τῶν προσχημάτων, ὅσον καὶ ἐάν ὀχυρώ-
 νησαι μὲ τὰ ἀξιώματά Σου καὶ τοὺς τίτλους
 Σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶσαι γνωστός. Αὐτὸ
 θὰ πρέπει νὰ Σοῦ ἐμπνεύσῃ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ,
 τὸν σεβασμόν πρὸς τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ παρου-
 σίαν καὶ νὰ Σοῦ κινήσῃ τὰ χεῖλη νὰ ὁμολογῇ-
 σης τὴν ταπεινόφρονα ὁμολογίαν «... Οὐδεὶς ἄ-
 ξιος τῶν σκεδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυ-
 μίαις προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, βασιλεῦ
 Ἀγίε».

Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα ! Τὸ πνεῦμα ὅμως οὔ-
 τε τὸ βλέπεις, οὔτε τὸ ἀκούεις, οὔτε τὸ γεύε-
 σαι, οὔτε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ αἰσθάνεσαι.
 Ὑπεράνω λοιπὸν τῶν αἰσθήσεων ἡ προσπάθεια
 τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Τὸν Θεὸν δὲν τὸν «γνω-
 ρίζομεν», ἀλλὰ ἡ Θεία Του παρουσία γεμίζει
 τὴν καρδίαν μας· «μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
 διᾷ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρῶνται». Ἄγνός καὶ
 ἅγιος μυστικισμὸς εἶναι ὁ τρόπος τῆς βιώσεως
 τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' οὔτε καὶ ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου εἶ-
 ναι ἱκανὴ νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ! Ἡ διά-

νοια τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Μπεργζον, εἶναι διασκευασμένη ὥστε νὰ «χωρῇ» τὰς ἀναλογίας τῶν σχέσεων μεταξὺ ὀλικῶν σωμάτων καὶ μεγεθῶν. Τὸ ὕψος, τὸ βάθος, ἡ ἔκτασις, τὸ βάρος κ.τ.λ., εἶναι προσιτὰ εἰς τὴν διάνοιαν, μετρῶνται ὑπ' αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ πραγματικότης ὑπεράνω τῆς ὕλης. Δι' αὐτὸ δύναται ἡ καρδιά ἐνὸς ἀγαμμαίου νὰ δονεῖται ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διάνοια ἐνὸς σοφοῦ νὰ παραμείνῃ ἀπαθής!

Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα! Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία Του, ὡς δημιουργημὰ Του, εἶναι πνεῦμα! Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἐν χρόνῳ καὶ πρὸς τὰ ἔξω προβολὴ τοῦ αἰωνίου καὶ ἀπολύτου πνεύματος, τοῦ Θεοῦ, τότε τὰ πάντα ἐν αὐτῇ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλίας, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως λειτουργικῆς καλῶς ἔχουν καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτα προσθήκης ἢ βελτιώσεως διότι δὲν εἶναι «ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων». Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ παράδοσις δὲν εἶναι τὸ παρελθόν, πρὸς τὸ ὁποῖον δουλικῶς ὀφείλω νὰ ὑποταχθῶ, ἀλλ' ἡ ἀκτίς τοῦ Αἰωνίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἀμετακίνητος καὶ σταθερά, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς της.

Στοιχεῖον τῶν ὀλικῶν καταστάσεων ἡ ἀνάγκη. Δίδυμος ἀδελφὴ τῆς ἀνάγκης ἡ ἀδυναμία. Ὁ Θεὸς ὅμως καὶ ἡ ὀρθόδοξος Αὐτοῦ Ἐκκλησία εὐρίσκονται ὑπεράνω τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἀνάγκης.

Κωμικαὶ αἱ φωναί, ποὺ συνήθως ἀκούονται «ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν». Ἐάν βεβαίως ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ ὑπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ ἀδυναμία τῆς ἀποστασίας, τότε καλῶς ἀγωνιζόμεθα! Ἐάν ὅμως ἀγωνιζόμεθα, διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὴν Ὁρθοδοξίαν, τότε εἶναι ὡς νὰ διακηρύσσωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς φοβεῖται καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὸν προστατεύσωμεν.

«Πνεῦμα ὁ Θεός». Πόσον τραγικῶς ἀγνοῦμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν! οὔτε ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἡμῶν βίος, οὔτε ἡ συμπεριφορὰ μας ἔχει διαποτισθῇ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν! Ὁρθησκόνται τινέσως οἱ εἰδωλολάτραι καὶ οἱ φαρισαῖοι. Φιλοσοφικὴ διάθεσις χαρακτηρίζει τὸ ὁρθησκευτικὸν τῶν φρόνημα! Ἡ ἀναθέτου ἐν τὸν Θεὸν καθήκοντα ρυθμιστοῦ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων. Κραυγαλέος θόρυθος συνοδεύει τὰς οἰασδήποτε ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις τῶν καὶ χυδαία ἀσέβεια ὑπάρχει εἰς τὴν καρδίαν τῶν, μὴ συγκινουμένην ἀπὸ τὴν συνεχῇ παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Καὶ ὅμως τὰ πάντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας κραυγάζουν καὶ διακηρύσσουν, ἐπαναλαμβάνοντα τὴν μοναδικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Σωτῆρος. «Πνεῦμα ὁ Θεός».

Ἑπεὶ οὖν ὁ δὲ Παναγιώτης Ι. Βρετάνος
Κόνιννος 82 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεωργίου Σερμίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Ὁρθησκευτικοῦ Σωματείου τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον:

Π ρ ὁ ς

- 1) Τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Γ.Ο.Χ.
- 2) Τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Ἀθήνας.
- 3) Τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης ὁδὸς Κανάρη ἀριθ. 13.

Ἐν τὰ ὅθ α

Σεβαστοὶ ἡμῶν Πατέρες καὶ ἀξιότιμοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβᾶστως γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐγένετο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σωματείου ἡμῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γενομένης ἀπαρτίας ἐξελέγησαν εἰς κάτωθι:

- 1) Βουτυρᾶς Κων/ντίνος Πρόεδρος
- 2) Ἀρχοντόπουλος Θεόδωρος Ἀντιπρόεδρος
- 3) Παπαδόπουλος Λάζαρος Γεν. Γραμματεὺς.
- 4) Κουλούσκας Κων/ντίνος Ταμίας.
- 5) Παζαρτζής Βασίλειος Ἐφορος.
- 6) Ἀντωνιάδης Ἰωάννης μέλος καὶ
- 7) Ἐλέζογλου Κυριάκος μέλος.

Ἔστω δὲ γνωστὸν πρὸς Ὑμᾶς ὅτι καὶ τὸ ἀποχωρήσαν καὶ τὸ Νῦν Διοικητικὸν συμβούλιον μὲ πραγματικὴν ἀγάπην καὶ ἀλληλοκατανόησιν μεταξὺ τῶν ἐπιλύουσι πάντα τὰ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐφημερίου ἡμῶν Πατρὸς Σάββα Παπαδοπούλου.

Διατελοῦμεν

μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΚΩΝ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ ΛΑΖ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Πάνδημον, καὶ ἐπιβλητικόν, ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 1ην Μαΐου ἐ.ἔ. τὸ 40νθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάν. Σταυρ. Μπέκα, πατρὸς τοῦ Δημάρχου Σπάτων, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Βασιλείου καὶ Ἀναλήψεως. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Παπαχρήστου, Μαυρουδάκης Δεδόπουλος, οἱ τ. Βουλευταὶ Μ. Γεωργαντᾶς, Θ. Λέκκας, Σαράντης, οἱ τ. Δήμαρχοι Κατσώτας καὶ Σαπουνάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Δήμαρχος Ν. Ἰωνίας κ. Κιοφτετζής, μετὰ τοῦ Διευτῆ τῆς ἐνώσεως κ. Χαλδῆζου. Οἱ Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι Μεσογείων Ἀττικῆς, ὡς καὶ τῶν Προαστείων Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Δημ. Σιλίου Σπάτων, Ἐκπρόσωποι Σωματείων καὶ Ὁργανώσεων, ἅπαντες οἱ κάτοικοι Σπάτων, πλῆθος λαοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν κομποπόλεων καὶ χωρίων Ἀττικῆς.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ὅσῳκας τὸ ἐκκλησιαστικὸν γόητρον διακυβεύεται ἀνεξαρτήτως τῆς προκαλούσης αἰτίας θλιβόμεθα. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν θλίψιν ἐδοκιμάσαμεν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων Ἀρχιερέων.

Ἐπὶ τέλους κατηγορήθη τὸ μεταθετόν!

Δὲν ἔλειψε ὅμως τὸ στοιχεῖον τῆς συναλλαγῆς! Σύμπασα ἡ Ἱεραρχία δὲν ἀπετέλεσε τὸ ἀρρήτως ἠνωμένον σῶμα, ὅπερ τῇ ἐπιστάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ ἐξέλεγε τοὺς ἱκανοὺς διὰ τὸ ὑψιστον ὑπούργημα τῆς Ἀρχιερωσύνης!

Κατανεμημένη εἰς δύο παρατάξεις ἡ Ἱεραρχία παρεῖχε τὴν εἰκόνα ἀναμετρονμένων ἐκάστοτε φατριῶν! Ὁ τύπος μετέδιδε καθ' ἐκάστην: ὁ Α! ἔλαβε τῶσας ψήφους ἀπὸ ἐκεῖ, ὁ Β! ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τοὺς ἄλλους!

Ποῦ λοιπὸν ἡ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ὁ ἀνθρώπινος παράγων ἐνήργησε κατὰ τὸν πλέον δόλιον καὶ ἐπικίνδυνον τρόπον· τὸ ἀποκλειστικὸν κριτήριον ἐκλογῆς, ἡ ἀνθρωπαρέσκεια!

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν τὴν ἡθικὴν ποιότητα τῶν ἐκλεγέντων· λέγεται ὅμως ὅτι δὲν ἐξελέγησαν πρόσωπα ἀρετῆς καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους, διότι δὲν... ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ οὐδεμίαν παράταξιν!

Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ λόγος περὶ ἐκλογῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπωτάτης ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, τοὺς ὁποίους θὰ διαποιμάνῃ ὁ ἐκλεγείς δὲν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας;

Μήπως εἶναι πληβεῖοι ἢ μουζῖκοι ἢ δουλοπάροικοι;

Διατί λοιπὸν νὰ μὴ ἐκφέρουν γνώμην, νὰ μὴ μετέχουν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ποιμένου των;

Εἶχε ἀνάγκην διακόνων ἡ πρώτη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ συνεκλήθη ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα, κατ' ἐντολὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ νὰ τοὺς ἐκλέξῃ καὶ τώρα οἱ ἐπίσκοποι νὰ ἐκλέγωνται ἐρήμην καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ποιμνίου;

Ὁ Θεομὸς αὐτὸς ὅζει παπισμοῦ, ὅστις θεωρεῖ τὸν λαὸν μειονεκτοῦντα ἔναντι τοῦ κλήρου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου παρέχει λαμπρὸν παράδειγμα ἐκλογῆς ποιμένων.

Ἄλλ' ἴσως ἀντεῖπῃ τις, ὅτι ἐὰν ἀναμειχθῇ τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπισκόπου, τότε θὰ ὀργιάσῃ ἡ κομματικὴ ἀσυνδοσία, ὥστε ὁ πολιτικὸς τῆς ἐπαρχίας νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπίσκοπον τῆς ἀρεσκείας του.

Καὶ τίς δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ, ὅτι τώρα δὲν κινεῖται ὁ πολιτικὸς παράγων;

Τίς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ δεσμεύσεις καὶ ὑπο-

ψεις τῆς Ἐκκλησίας ὥστε νὰ περιτεύουν τὰ σχόλια: «τὶ οὖν, λέγει, ἂν ἐκ πρώτης ἡλικίας μυστηρίων ἀξιώθῃς τις μετὰ ταῦτα μυρία ἡμέρτη; Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν μείζονος κολάσεως ἄξιος. Τῶν γάρ αὐτῶν ἁμαρτημάτων οὐ τὰς αὐτὰς τίνουμεν δίκας, ἀλλὰ πολλῶ χαλεπωτέρας διὰν μετὰ μυσταγωγίαν πλημμελήσωμεν».

σχέσεις ἐκλεκτόρων καὶ ὑποψηφίων;

Ἡ ἐκάστοτε χηρεύουσα ἐπισκοπὴ τίθεται εἰς δημοκρασίαν!

Μόνον εἰς μίαν περίπτωσιν θὰ ἀπεκλείετο ἡ ἀνάμειξις· ἐὰν οἱ ἐπίσκοποι «ἐκληροῦντο» μετὰ τῶν ἱκανῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκλεξάντων τὸν Ματθαῖον εἰς τὴν χηρεύουσαν ἀποστολικὴν θέσιν τοῦ Ἰούδα!

Δύο ἔχουν τὰ προσόντα—εἶπε ὁ Ἀπ. Πέτρος—ὁ Ἰούστος καὶ ὁ Ματθαῖος· θὰ θέσωμεν κλῆρον καὶ ἃς ἀναδείξῃ ὁ Κύριος τὸν ἄξιον! (Πράξ. Α, 23-26)!

Μακρὰν λοιπὸν τοῦ πνεύματος τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκριβείας ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ποιμένων· ἡ τοιαύτη ἐκλογή, οὔτε τὴν βούλησιν τοῦ ποιμνίου ἐκφράζει ἀλλ' οὔτε καὶ ὡς θέλημα Θεοῦ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ!

Ἐνα περιστατικὸ συνέκρινε τοὺς θεοσηκευτικοὺς κύκλους τῆς Ἑλλάδος!

Ἡ διάσπασις τῆς ἀδελφότητος «Ζωή».

Μέχρι τώρα ἐθεωρεῖτο ἡ ἀδελφότης αὕτη ὡς τὸ ὑπερῶν τῆς Πεντηκοστῆς!

Ἰδοὺ ὅμως, ὅτι καὶ ἐκεῖ εὐτραφέστατος κινεῖται ὁ ἀνθρώπινος παράγων!

Δὲν ἐσημειώθησαν ἀπλῶς κατευθύνσεις, ἀλλὰ παρετηρήθη διάσπασις.

Οὕτω ὁμᾶς ὑπὸ παλαιὸν λαϊκὸν στέλεχος τῆς «Ζωῆς», ἄλλοτε καθηγητὴν Πανεπιστημίου, συνέπηξε ἑτέραν ἀδελφότητα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σωτήρ», λαβοῦσαν ἥδη τὸ νομικὸν κύρος καὶ διεκδικοῦσαν δικαστικῶς τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς ἀδελφότητος!

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὐτὰ μᾶς θλίβουν, διότι προδίδουν καταστάσεις μακρὰν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δημιουργουμένας.

Καλὸν ὅμως θὰ εἶναι τὰ περιστατικὰ αὐτὰ νὰ τὰ ἴδουν οἱ κατὰ κόρον ὑπογραμμίζοντες τὰς ἡμετέρας ἀτελείας, δικαιολογουμένας ἀπολύτως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ἀφ' ἃς τελοῦμεν.

Ἡ διαίρεσις καὶ ἡ διένεξις βασιλεύει εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐχούσης ὅλα τὰ μέσα νὰ δράσῃ ὅπως θέλῃ!

**Ἀπαραίτητον διὰ πάντα κληρικὸν
(Ἑξομολόγον)**

ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗΣ

Μητροπολίτου Κυθήρων

κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκδόσεις «Πηγῆς Ὁρθοδόξου Βιβλίου»

Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι

Τιμὰι

Χαρτόδετον	Δρχ. 100
Χρυσοπανάδετον	» 125
Πολυτελείας	» 135

Εἰδικὴ ἐκπτώσις εἰς τοὺς παραγγέλλοντας πέραν τῶν δύο σωμάτων.

Σιγήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' σιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΗΚΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 9 Μαΐου 1960 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΕ', Αριθ. 338 Γιατὶ Θεῶν Δοξ. 1
ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Π.
Γρ. φιλ.: Όδ. Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.952 - Ἀθήναι

Διευθύνεται ἐπὶ ἀμειβῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐλάττωτος ὅρου, 15.— Ἐτησίᾳ ὅρου 30

Ἐξαιρετικῶς: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησίᾳ δολ. 4

ΥΨΟΣ ΠΑΤΕΡΩΝ

«Μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου»

(Ἑκκλησ. ὕμνος)

Ὁ ἄνθρωπος νοῦς διψαλέος καὶ ἀνικανοποίητος ἐρευνητὴς ἄλλοτε μὲν διασχίζει τὰ ὕψη τῶν αἰθέρων, ἄλλοτε καταδύεται εἰς ὠκεάνεια βάθη, ἄλλοτε ἀνατέμνει τὰ ὄντα, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν βαθυτέραν αὐτῶν σύστασιν καὶ ἄλλοτε ἐκβιάζει κυριαρχικῶς τὴν φύσιν διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ μυστικά της. Ἀεικίνητος, τολμηρὸς, περίεργος διαλύει καὶ συνθέτει, κατακρημνίζει καὶ οἰκοδομεῖ. Ἡ ἐποχὴ μας δὲ σήμερον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς θρήαμβος καὶ νίκη τοῦ νοῦ. Ποῖον ὄμως τὸ κέρδος; Ποία ἡ ὠφέλεια; Οὐδενίᾳ!

Ἡ τὰ πάντα μαλάσσουσα ἀγάπη ἐξησθένισε ἐπικινδύνως· ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια κατασπiloῦται ἐπισήμως· τὴν ἀμοιβαίαν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων δὲν ρυθμίζει πλέον ὁ αἰῶνιος κώδιξ τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ὁ ἀναγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πλάκας τῶν καρδιῶν μας, ἀλλ' ἡ αὐθαιρεσία τοῦ ἰσχυροῦ, τὸ συμφέρον καὶ αἱ ὑπογαστρίοι ἐπιθυμίαι! Ἡ δὲ ἀνθρωπίνη ψυχὴ, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ἐστία πάσης πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἀσφυκτικῶς θανασιμῶς μέσα εἰς τὸ φρικτὸν ἀπομονωτήριον τῆς ὕλης, χωρὶς τὸ τόσον δι' αὐτὴν πολῦτιμον ὀξυγόνον τῆς καλῶσύνης καὶ γαλήνης!

Δυστυχῆς ἐν τῇ ἀνέσει τοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ ταλαίπωρος ἐν τῷ ὀλίκῳ του πληθωρισμῷ!

Διὰ τί;

Διότι ἀκριβῶς ἐστεῖρευσε ἢ μάλλον κινδυνεύει νὰ στεῖρευσῃ ἡ ζωογόνος πηγὴ τῶν ὕψων καὶ ὠραίων ἀξιών τοῦ πνεύματος, αἱ ὁποῖαι

πρέπει νὰ συνθέτουν τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πραγματικότητα, ἐντὸς τῆς ὁποίας κινεῖται τὸ θεῖον αὐτὸ δημιουργήμα ὁ ἄνθρωπος!

Κινδυνεύει νὰ στεῖρευσῃ ἡ πηγὴ τοῦ ἐξαγιασμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐξιδανικεύσεώς της!

Καὶ ἡ πηγὴ αὐτὴ δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἐπιστήμη, οὔτε ἡ τέχνη!

Ἡ πηγὴ αὐτὴ εἶναι ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος!

Πηγὴ ὕδατος ζῶντος εἶναι αἱ σώζουσαι ἀλήθειαι τῆς πίστεως, οἱ ἀναγωγικοὶ τύποι τῆς ὀρθοδόξου λατρείας, τὸ ἅγιον πλῆθος τῶν κατανυκτικῶν ἐθίμων καὶ τῶν σεμνῶν τελετῶν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας!

Ἀλλὰ τὰ ζωογόνα αὐτὰ ὕδατα—ὕπαινίσσεται ὁ Κύριος εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ Παραλύτου τῆς Βηθεσδα—πρέπει κατὰ καιροὺς νὰ ταρασσονται ὑπὸ ἀγγέλων, ὥστε κινούμενα θὰ θεραπεύουν τὸ ἄθλιον πλῆθος τῶν ἀναριθμητῶν ἀσθενῶν ποὺ ἀναμένουν τὴν θεραπείαν τῶν!

Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ταρασσόντες τὰ ὕδατα ἄγγελοι;

Οἱ ἀφιερωμένοι ὁλοψύχως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔχοντες ζωὴν ἐφάμιλλον τῶν ἀσάρκων καὶ ἀύλων ὄντων, τῶν ἀγγέλων!

Ἡ σκέψις ἡμῶν πανευλαβῶς ἀναγνωρίζει ὡς τοιοῦτους τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας! Ἀγγελοι, διότι ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ὑψίστην διακονίαν τῆς ἐμπειδώσεως τῶν ἁγίων καὶ θεο-

πνεύστων δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως !
"Ἄγγελοι, διότι διεμήνυσαν ἀνά τὰ πέρατα τὰς
βουλὰς τοῦ Θεοῦ !

"Ἄγγελοι, διότι ἡ ζωὴ των ὡς ἄνθος παν-
τερπνον καὶ εὐωδέστατον ὑπενθύμισε εἰς τοὺς
ἀνθρώπους τὴν πραγματικότητα τοῦ Παραδεί-
σου.

"Ἄγγελοι, διότι διὰ τῆς δράσεώς των ἀνε-
τάραξαν τὰ ζωογόνα ὕδατα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας καὶ πλείστους ἀσθενεῖς—πλήθη ἀνα-
ρίθμητα—ἐθεράπευσαν.

Τὸ ὕψος τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας δὲν
εὐρίσκεται εἰς τὴν συμβολὴν τῆς ἀγίας καὶ κα-
θαρᾶς σκέψεως των εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερι-
κῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανο-
μοῦ ! Ἄλλ' ὑπάρχει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου
των, δι' οὗ ἐξήγγισαν τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν καὶ
ἐγένοντο καθαρὰ κάτοπτρα, ἀντικατοπτρίσαν-
τα τὴν αἴγλην τῆς Παναγίας Τριάδος εἰς τὰς
συνειδήσεις τῶν πιστῶν !

Αὐτοῦ τοῦ παράγοντος στερεῖται σήμερον ἡ
ἐποχὴ ἡμῶν καὶ δι' αὐτὸ ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος
δὲν ἔχει τὴν ἀνορθωτικὴν δύναμιν τοῦ παρελ-
θόντος ! Καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐξαγιάζει καὶ δὲν ἐ-
ξευγενίζει τὴν ζωὴν !

Σμῆνος ἐγκολπιοφόρων, πλήθος ραβδούχων,
ἀγέλη θεολόγων, ὄγκος θρησκευτικῶν περιοδι-
κῶν καὶ συγγραμμάτων. Οὐδὲν ὅμως τὸ ἀπο-
τέλεσμα !

Διατί ;

Διότι λείπουν οἱ πατέρες, ὅπως τοὺς ἐξύμνη-
σε ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας, λείπουν δη-
λαδὴ *ἐπὶ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ
πάνχρυσα στέμματα τοῦ Λόγου*.

Λείπουν οἱ πατέρες, διότι ἀπουσιάζει τὸ ἰδα-
νικὸν τῶν πατέρων, δηλαδὴ τὸ ἀσκητικὸν πνεῦ-
μα, ἡ αὐστηρότης τοῦ βίου, ἡ νοσταλγία τῆς
ἀγιότητος !

Νομίζομεν, ὅτι τὰ συγγράμματα, οἱ Λόγοι,
καὶ ἡ ἐξωτερικὴ δραστηριότης συνθέτουν τὸν
Ἐκκλησιαστικὸν βίον !

Πλάνη !

Τὸν Ἐκκλησιαστικὸν βίον τὸν συνθέτουν τὰ
δάκρυα τῆς κατανύξεως, ἡ ἐπίμοχθος ἀσκήσις,
ἡ ἀγιότης, ἡ αὐταπάρνησις, ἡ καλωσύνη, τὸ ἀ-
γωνιστικὸν—ὄχι τὸ ἐριστικὸν—πνεῦμα.

Αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν καὶ δι' αὐτὸ ἡ ἐποχὴ
δὲν γεννᾷ πατέρας ! Αὐτὸ ὅμως ἀποτελεῖ καὶ
τὸ ἀνησυχητικὸν σημεῖον τῶν καιρῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

*"Ανακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρη-
μάτων εἴτε ἀπὸ θφειλῆν συνδρομῶν ἐφη-
μερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας ἰσοφροῦς πρὸς
ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπεν-
θύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμίαν Ἱεροῦ.
ΓΡΗΓ.ΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, δόξος Κά-
νιγγος. 2—Ἀθήναι.*

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

"ΠΝΕΥΜΑ Ο ΘΕΟΣ,"

"Αποκάλυψις συντριπτικῆς ἀληθείας ! Ὁ Κύ-
ριος πληροφορεῖ τὴν Σαμαρείτιδα καὶ ἐν συνε-
χεῖα δλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα περὶ τῆς οὐ-
σίας τοῦ Θεοῦ, «Πνεῦμα ὁ Θεός». Ἡ ἀποκάλυ-
ψις αὕτη δὲν ἔχει μόνον μεταφυσικὴν σημασίαν,
ἀλλ' ἔχει καὶ δογματικὴν ἀξίαν· δὲν εἶναι μόνον
ἀλήθεια ἡ ὁποία συνέτριψε τὰ εἰδωλα καὶ
ἐξεμνηδένισε τὴν δύναμιν τῶν τύπων· εἶναι φῶς
τὸ ὁποῖον κυρίως ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀνθρω-
πίνην ψυχὴν, διὰ νὰ τὴν κατευθύνῃ εἰς τὸν ὀρ-
θὸν θρησκευτικὸν προσανατολισμόν.

Οἱ ἄνθρωποι συνήθως, καὶ ἐννοοῦμεν τὴν
μερίδα ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν
καὶ κινοῦνται μέσα εἰς τὸν χώρον τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀσχολοῦνται μὲ ὅ,τι φαίνεται καὶ ἐξωτερι-
κῶς ὑπάρχει ! Δι' αὐτὸ καὶ καταλήγουν ἢ εἰς
μῖαν εἰδωλολατρικὴν τυπολατρείαν ἢ εἰς ἕνα
στεῖρρον ὀρθολογισμόν. Παράλλῃλως ἔξαν-
τλοῦν ὅλον τὸ ἀγωνιστικὸν των μένος ἐλέγ-
χοντες τὰ σχήματα καὶ ὡς ἔμπειροι φαρμακο-
ποιοὶ διδουν συνταγὰς βελτιώσεως τῶν πραγ-
μάτων, ἐπαιρόμενοι καὶ αὐτοκολακευόμενοι διὰ
τὴν ἀξίαν καὶ τὸ κύρος τῆς γνώμης των !

Καὶ ὅμως ὅσον καλοκάγαθος καὶ ἐάν εἶναι
ἡ προαίρεσις των ἐν τούτοις εὐρίσκονται ἐκτὸς
πραγματικότητος. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα ! Κα-
τὰ συνέπειαν καὶ ὁ τρόπος τῆς προσεγγισέως
του πρέπει νὰ εἶναι πνευματικός ! Ὁ ἴδιος ὁ
Ἰησοῦς συνέχισε «... καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυ-
νεῖν». Ὡς πνεῦμα ὁ Θεὸς ἔχει τὴν
δύναμιν νὰ ἀναμοχλεύῃ τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίν-
ης ψυχῆς καὶ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἀπολύτως.
"Ὅσον λοιπὸν, ἄνθρωπε, καὶ ἐάν καλύπτεσαι ὀ-
πισθεν τῶν προσχημάτων, ὅσον καὶ ἐάν ὀχυρώ-
νῃς μετὰ τὰ ἀξιώματά Σου καὶ τοὺς τίτλους
Σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶσαι γνωστός. Αὐτὸ
θὰ πρέπει νὰ Σοῦ ἐμπνεύσῃ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ,
τὸν σεβασμόν πρὸς τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ παρου-
σίαν καὶ νὰ Σοῦ κινήσῃ τὰ χεῖλη νὰ ὁμολογή-
σῃς τὴν ταπεινόφρονα ὁμολογίαν «... Οὐδεὶς ἄ-
ξιός τῶν σκεδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυ-
μίαις προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, βασιλεῦ
"Αγιε».

Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα ! Τὸ πνεῦμα ὅμως οὐ-
τε τὸ βλέπεις, οὔτε τὸ ἀκούεις, οὔτε τὸ γεύε-
σαι, οὔτε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ αἰσθάνεσαι.
Ὑπεράνω λοιπὸν τῶν αἰσθήσεων ἡ προσπάθεια
τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Τὸν Θεὸν δὲν τὸν «γνω-
ρίζομεν», ἀλλὰ ἡ Θεία Του παρουσία γεμίζει
τὴν καρδιά μας· «μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρῶνται». Ἀγνός καὶ
ἅγιος μυστικισμὸς εἶναι ὁ τρόπος τῆς βιώσεως
τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' οὔτε καὶ ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου εἴ-
ναι ἱκανὴ νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ! Ἡ διά-

νοια τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Μπέργγον, εἶναι διασκευασμένη ὥστε νὰ «χωρῇ» τὰς ἀναλογίας τῶν σχέσεων μεταξὺ ὀλικῶν σωμάτων καὶ μεγεθῶν. Τὸ ὕψος, τὸ βάθος, ἡ ἔκτασις, τὸ βάρος κ.τ.λ., εἶναι προσιτὰ εἰς τὴν διάνοιαν, μετρῶνται ὑπ' αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ πραγματικότης ὑπεράνω τῆς ὕλης. Δι' αὐτὸ δύναται ἡ καρδία ἐνὸς ἀγραμμάτου νὰ δονεῖται ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διάνοια ἐνὸς σοφοῦ νὰ παραμείνῃ ἀπαθής!

Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα! Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία Του, ὡς δημιουργημά Του, εἶναι πνεῦμα! Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἐν χρόνῳ καὶ πρὸς τὰ ἔξω προβολὴ τοῦ αἰωνίου καὶ ἀπολύτου πνεύματος, τοῦ Θεοῦ, τότε τὰ πάντα ἐν αὐτῇ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλίας, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως λειτουργικῆς καλῶς ἔχουν καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτα προσθήκης ἢ βελτιώσεως· διότι δὲν εἶναι «ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων». Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ παράδοσις δὲν εἶναι τὸ παρελθόν, πρὸς τὸ ὁποῖον δουλικῶς ὀφείλω νὰ ὑποταχθῶ, ἀλλ' ἡ ἀκτίς τοῦ Αἰωνίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἀμετακίνητος καὶ σταθερά, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς της.

Στοιχεῖον τῶν ὀλικῶν καταστάσεων ἡ ἀνάγκη. Δίδυμος ἀδελφὴ τῆς ἀνάγκης ἡ ἀδυναμία. Ὁ Θεὸς ὅμως καὶ ἡ ὀρθόδοξος Αὐτοῦ Ἐκκλησία εὐρίσκονται ὑπεράνω τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἀνάγκης.

Κωμικαὶ αἱ φωναί, ποὺ συνήθως ἀκούονται «ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν». Ἐάν βεβαίως ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ ὑπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ ἀδυναμία τῆς ἀποστασίας, τότε καλῶς ἀγωνιζόμεθα· ἐάν ὅμως ἀγωνιζόμεθα, διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὴν Ὁρθοδοξίαν, τότε εἶναι ὡς νὰ διακηρύσσωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς φοβεῖται καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὸν προστατεύσωμεν.

«Πνεῦμα ὁ Θεός». Πόσον τραγικῶς ἀγνοῦμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν! οὔτε ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἡμῶν βίος, οὔτε ἡ συμπεριφορὰ μας ἔχει διαποτισθῇ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν! Θρησκευόνται τινές ὡς οἱ εἰδωλολάτραι καὶ οἱ φαρισαῖοι. Φιλοσοφικὴ διάθεσις χαρακτηρίζει τὸ θρησκευτικὸν τῶν φρόνημα! Ἡ ἀναθέτου ἐἰς τὸν Θεὸν καθήκοντα ρυθμιστοῦ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων. Κραυγαλέος θόρυθος συνοδεύει τὰς οἰασθήποτε ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις τῶν καὶ χυδαία ἀσέβεια ὑπάρχει εἰς τὴν καρδίαν τῶν. μὴ συγκινουμένην ἀπὸ τὴν συνεχῆ παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Καὶ ὅμως τὰ πάντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κραυγάζουν καὶ διακηρύσσουν, ἐπαναλαμβάνοντα τὴν μοναδικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Σωτῆρος. «Πνεῦμα ὁ Θεός».

Ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρετάνος
Κάνινγος 82 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Θρησκευτικοῦ Σωματείου τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον:

Π ρ ὀ ς

- 1) Τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Γ.Ο.Χ.
- 2) Τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Ἀθήνας.
- 3) Τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης ὁδὸς Κανάρη ἀριθ. 13.

Ἐ ν τ α ὀ θ α

Σεβαστοὶ ἡμῶν Πατέρες καὶ ἀξιότιμοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβάστως γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐγένετο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σωματείου ἡμῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γενομένης ἀπαρτίας ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

- 1) Βουτυρᾶς Κων/ντίνος Πρόεδρος
- 2) Ἀρχοντόπουλος Θεόδωρος Ἀντιπρόεδρος
- 3) Παπαδόπουλος Λάζαρος Γεν. Γραμματεὺς.
- 4) Κουλούσκας Κων/ντίνος Ταμίας.
- 5) Παζαρτζῆς Βασίλειος Ἐφορος.
- 6) Ἀντωνιάδης Ἰωάννης μέλος καὶ
- 7) Ἐλέζογλου Κυριάκος μέλος.

Ἔστω δὲ γνωστὸν πρὸς Ὑμᾶς ὅτι καὶ τὸ ἀποχωρήσαν πρὸς τὸ Νῦν Διοικητικὸν συμβούλιον μὲ πραγματικὴν ἀγάπην καὶ ἀλληλοκατανόησιν μεταξύ τῶν ἐπιλύουσι πάντα τὰ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐφημερίου ἡμῶν Πατρὸς Σάββα Παπαδοπούλου.

Διατελοῦμεν

μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΩΝ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ ΛΑΖ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Πάνδημον, καὶ ἐπιβλητικόν, ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 1ην Μαΐου ἐ.ἔ. τὸ 40νθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάν. Σταυρ. Μπέκα, πατρὸς τοῦ Δημάρχου Σπάτων, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου καὶ Ἀναλήψεως. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Παπαχρήστου, Μαυρουδάκης Δεδόπουλος, οἱ τ. Βουλευταὶ Μ. Γεωργαντάς, Θ. Λέκκας, Σαράντης, οἱ τ. Δήμαρχοι Κατωτάς καὶ Σαλουνάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Δήμαρχος Ν. Ἰωνίας κ. Κιοφτετζῆς, μετὰ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς ἐνώσεως κ. Χαλδέζου. Οἱ Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι Μεσογείων Ἀττικῆς, ὡς καὶ τῶν Προαστείων Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Δημ. Σιλίου Σπάτων, Ἐκπρόσωποι Σωματείων καὶ Ὁργανώσεων, ἅπαντες οἱ κάτοικοι Σπάτων, πλῆθος λαοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν κομποπόλεων καὶ χωρίων Ἀττικῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Εἰς τὰς Σέρρας ἕνας ἀκόμῃ ἀλλόθρησκος προσῆλθε εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἠσπάσθη τὴν Χριστιανικὴν ἀλήθειαν. Πρόκειται περὶ τοῦ Σαλίφ Ὁγλου ἀπὸ τὸ Μωσαϊ-

Ἀπὸ τὰς Σέρρας.—Ἀπὸ τὴν βάπτισιν τῶν ἐξ Ὁθωμανῶν προσελθόντος εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Μετὰ τὴν βάπτισιν.

κὸν τῆς Κομοτινῆς, μετονομασθέντος εἰς Χρήστον!

Τὸ κατόρθωμα ὀφείλεται εἰς τὸν δραστήριον ἐφημέριον τοῦ παραρτήματος ἡμῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Ἰλαρίωνα Βασίλογλου καὶ εἰς τὸν εὐλαβέστατον Ἀνθ)γὸν κ. Γεώργιον Πατσαλᾶν, ὅτις παρεστάθη καὶ ὡς ἀνάδοχος.

Ἡ βάπτισις ἐγένετο τὴν νύκτα τοῦ Μ. Σαββάτου, ἀρκετὰ σημαντικὴ δ' ἐν τοιοῦτον γεγὨνός. Καὶ τὸ συγκεκινημένον ἐκκλησίασμα παρεκολούθησε μὲ κατάνυξιν τὴν τελετὴν, ἰδίως ὅταν ὁ ἱερεὺς τοῦ ἔδωκε τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ὁ χορὸς ἔψαλλε «ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Εἰς τὸν βαπτισθέντα ἐξευρέθη ἐργασία καὶ παρεχωρήθη στέγη!

Συγχαίρομεν τὸ Παράρτημα, διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦ κατόρθωμα.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Μὲ κατανυκτικὴν λαμπρότητα ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τοῦ Παραρτήματος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Τὴν λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ σεμνὸς καὶ πολυσέβαστος ἀρχιμ. πατὴρ Θεωνᾶς Μαργαριτόπουλος. Προσῆλθον εἰς τὴν πανηγυριν πλείστοι προσκυνηταί, οὐ μόνον ἐκ τοῦ Παραρτήματος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων γειτονικῶν. Οὕτω ἐκ τῶν Φαρσάλων προσῆλθεν ὁ κ. Ἰωάννης Μαρῖνος μετ' ἄλλων ἀδελφῶν, ἐκ Τυρνάρου ὁ κ. Στ. Ἀγραφιώτης μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐκ Χαλιτοῦ Λαρίσσης ὁ Νικόλαος Τζιάστας καὶ ἄλλοι.

Ἡ δραστηριότης τοῦ νεοπαγοῦς Παραρτήμα-

τος μᾶς συγκινεῖ. Εἵχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως νέον κ. Γεώργιον Κεπάπογλου, ἐλθόντα εἰς Ἀθήνας διὰ τὸ Παράρτημα, ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀδελφούς, τὸν εὐλογημένον γέροντα μπάρμπα Νικόλα καὶ ἄλλους. Τοὺς εὐχόμεθα καὶ τὴν στερέωσιν καὶ εἴμεθα εἰς τὸ πλευρόν των.

Πρὸς τὸ νέον Παράρτημα ὁ ἐκ Βόλου Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Χρυσόστομος Νασλίμης ἔδωκε ῥήσατο μίαν πλήρη ἱερατικὴν στολὴν. Τὸ Παράρτημα τὸν εὐχαριστεῖ δημοσίως ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς.

Δ.Μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

Πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὕς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς.

Ἐν ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα διδάγματα τοῦ Σωτῆρος ἦτο καὶ ἡ ἐντολὴ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ πνεῦμα τῆς διαιρέσεως τοῦ κόσμου εἶναι ἐπινόησις τοῦ σατανᾶ. Ὁ Κύριος ἦτο φυσικὸν νὰ μᾶς διδάξῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συνεργασίαν.

Καὶ ἡ θυσία τοῦ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος ἀπέβλεπε. Μὲ αὐτὴν ἔστησεν μία γέφυρα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία πρὸς τὴν λύτρωσιν, ἀπὸ τὸ τέκνο πρὸς τὸν Πατέρα.

Ἐπάνω εἰς τὴν ἐντολὴν τῆς ἐνότητος καὶ συνεργασίας τῶν μαθητῶν τοῦ ἐταξίδευσεν, ὡσάν ἐπάνω σὲ μικρὸν πλοῖον, τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ πνεύματός Του.

Καὶ οἱ αἰῶνες ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀξίαν τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. Τῆς ἀρετῆς ὅμως ἡ ὁποία ὑπηρετεῖ ἀγνοῦς σκοπούς. Ἡ ἐνότης δηλ. τοῦ πνεύματος εἶναι γνήσια μόνον ὅταν στηρίζεται ἐπὶ ἠθικῶν βάσεων.

Δὲν ἠμποροῦμε νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ἐνότητος εἰς τοὺς δαίμονας. Αὐτοὶ σπαράσσουσιν τοὺς ἄλλους ἀλλὰ καὶ ἀλληλοσπαράσσονται.

Συνεπῶς ἡ γνήσια ἡ μόνη ἐνότης εἶναι ἡ χριστοκεντρικὴ. Πέραν αὐτῆς δὲν ὑπάρχει παρὰ χάος.

Δι' αὐτὸ καὶ τὸ γνήσιον σῆμα τῶν πιστῶν τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ὁμοφροσύνη. Οἱ Πατέρες καὶ οἰκοδόμοι τῆς Ἐκκλησίας ἠγωνίσθησαν ἠνωμένοι. Συνέτριψαν τὰ εἰδῶλα καὶ κατετρόπωσαν τὰς αἱρέσεις μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος. Τῆς ἐνότητος ὅμως ἦτις ἀπέρρεε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἀπὸ τὴν καινὴν ἐντολὴν, ἀπὸ τὴν θυσίαν του. Ἐκτοτε ὅσοι εἶναι πιστοὶ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ τοῦ Σωτῆρος διακρίνονται ἀπὸ τὴν σύμπνοϊαν καὶ τὴν συνεργασίαν των. Ἡ ἀρχὴ δὲ αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραβιασθῇ εἰς τὴν παροῦσαν περιστασιν.

Σχεδὸν χωρὶς κόπον ἀντιλαμβάνεται κα-

Ο ΣΚΛΗΡΟΤΑΤΟΣ ΑΓΩΝ ΜΑΣ

Ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπω μὴ πέση

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἱστορία τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Ἡ σωτηρία τοῦ εἴναι ὁ σκοπὸς τοῦ Δημιουργοῦ. Γύρω ἀπὸ τὸν χῶρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἕνας ἀγὼν σκληρὸς καὶ ἀδυσώπητος.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἐλκύει μὲ τὴν πάμφωτον ἰδέαν τῆς ἀγιότητος, τῆς ἀληθείας, τῆς αἰωνιότητος. Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὁμως πλευρὰν τοῦ λόφου παρμονεύει ἡ πανουργία τοῦ σατανᾶ. Ἐλλοχεύει ὁ πειρασμός. Διὰ τὴν ἀντίθεσιν ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἀνυπερσπιστος εἰς τὸν πειρασμὸν αὐτοῦ. Καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν ἐνδόση πρέπει νὰ στρέψῃ εἰς μετάνοιαν. Πρέπει νὰ φράξῃ τὸ ρήγμα, νὰ κλείσῃ τὴν δίοδον τῆς ἀμαρτίας.

Ἀναμάρτητος ἄνθρωπος οὐδεὶς ὑπῆρξεν.

Ἀσφαλὼς οὐδεὶς θὰ ὑπάρξῃ καὶ μέχρι τῆς συντελείας. Ἐν τούτοις ἡ χορεία τῶν ἁγίων ἀνδρῶν πληθύνεται. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ μάχη ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας δὲν εἶναι μία χαμένη ὑπόθεσις. Κερδίζεται μὲ βεβαιότητα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀποφασίσῃ. Αἱ δυνατότητες ὑπάρχουν. Ἡ σωτηριολογικὴ πύλη μᾶς καλεῖ νὰ διέλθωμεν κάτωθεν αὐτῆς.

Τὸ τελικὸν ὁμως βῆμα ἐναπόκειται εἰς ἡμᾶς. Ἡ ἀναγέννησις δηλ. τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπόθεσις τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου.

Δύο εἶναι οἱ περιπτώσεις τῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ περίπτωσις τοῦ εἰδωλολάτρου ποὺ ἀσπάζεται τὸν χριστιανισμόν καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ ἀμαρτωλοῦ ποὺ μετανοεῖ.

Ἡ δευτέρα περίπτωσις δείχνει καθαρότερον τὴν καταπληκτικὴν δύναμιν ποὺ ἔχει ὁ ἐξαγνισμὸς ἢ ἀποκάθαρσις, ἢ ἀναγέννησις.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος προηγουμένως ἔκαυχᾶτο, δι' ὅσα ἐπραξε, τώρα ἐντρέπεται δι' αὐτά. Καὶ ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα προηγουμένως ἐντρέπετο τώρα τὰ διακηρύττει.

Ἀπὸ ἀκόλαστος ποὺ ἦτο γίνεται ἐγκρατής, ἀπὸ φιλάργυρος γίνεται φιλόανθρωπος, ἀπὸ φθονερὸς μετατρέπεται εἰς φορέα τῆς ἐξαισίας ἀγάπης. Ὁ μέγας ἀνὴρ Αὐγουστῖνος γράφει εἰς τὰς ἐξομολογήσεις του τὰ ἑξῆς: *Οἱ πάλαι μὲν πορνείας καίροντες νῦν δὲ σωφροσύνην μόνην ἀσπαζόμενοι· οἱ δὲ καὶ μαγικαῖς τέχναις χρώμενοι νῦν ἀγαθῶ καὶ ἀγεννήτῳ θεῷ ἑαυτοὺς ἀ-*

νατεθνηκότες... νῦν μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Χριστοῦ ὁμοδίαιτοι γινόμενοι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εὐχόμενοι καὶ τοὺς ἀδίκως μισοῦντας πειθεῖν πειρώμενοι».

Τὸ τί γίνεται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγεννηθέντος χριστιανοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ὁ ἐσωτερικὸς κόσμος του, ποὺ εἶναι ἕνα ὁλόκληρον σύμπαν, καταυγάζεται ἀπὸ ἕνα γλυκὺ καὶ ἀνέσπερον φῶς. Ὁμοιάζει ὥσάν νὰ βλέπῃ τὸ φῶς τοῦ κόσμου πρῶτην φοράν. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι βλέπομεν τὸν κόσμον ἀναλόγως μὲ τὴν καθαρότητα τῆς ὁράσεώς μας. Ἐνας ἀμρτωλὸς τὸν βλέπει ὡς κόλασιν. Δι' αὐτὸ καὶ πολλὰς φορές προσπαθεῖ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην αὐτῆς τῆς κολάσεως μὲ τὴν στιγερὰν καὶ θεοκατάρτον αὐτοκτονίαν. Ἐνας ὁμως ἀναγεννημένος χριστιανὸς βλέπει τὸν κόσμον ὡς *«καὶνὴν κτίσιν»* καὶ ὡς *«ἀνακεφαλαίωσιν τῶν πάντων»*.

Αὕτη λοιπὸν ἡ στιγμὴ τῆς ἀναγεννήσεώς μας εἶναι τὸ ὑψηλότερον σημεῖον ὅχι μόνον τῆς προσωπικῆς μας ἱστορίας ἀλλὰ καὶ τῆς ἱστορίας ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ εὐλογημένη στιγμὴ καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δεχθοῦν τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ σωτηριολογικὴ πρόθεσις τοῦ Δημιουργοῦ ἐξεπληρώθη.

Βεβαίως ἡ στιγμὴ αὕτη δὲν εἶναι μόνον ἡ μεγαλειωδεστέρα, εἶναι καὶ ἡ πλέον δύσβατος κορυφὴ τοῦ Ἀραράτ τῆς σωτηρίας μας. Ὁ ἄνθρωπος δύσκολα ἀπαγκιστρώνεται ἀπὸ τὴν παχυλότητα τῶν ἐπιγείων ἀπολαύσεων.

Δύσκολα ἀρνεῖται τὴν ἀμαρτίαν του. Χρειάζεται πολλὰς φορές μίαν ἰσχυρὰν ἐξωτερικὴν ὥθησιν. Ἡ μετάνοια εἶναι καρπὸς μίᾶς συγκλονιστικῆς δοκιμασίας, εἶναι διαπίστωσις, ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀνομίας εἶναι ἀδιέξοδος.

Ὅλοι μας ὁμοιάζομεν μὲ τὸν ἄσωτον υἱὸν τῆς παραβολῆς. Πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν μας μίᾳ δυστυχίᾳ, μίᾳ καταιγίδι ἕνας θάνατος διὰ νὰ γκρεμίσῃ τὸν πύργον τῆς ματαιότητος ποὺ εἴχομεν ἀρχίσει νὰ κτίζομεν.

Ὅχι βεβαίως ὅτι καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ χριστιανικοῦ παραδείγματος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν ψυχὴν μας. Πολλοί, μὰ πάρα πολλοὶ ἠκολούθησαν τὸν δρόμον τῆς ἀναγεννήσεως ὁρμώμενοι ἀπὸ μίαν καλὴν συναναστροφὴν.

Ἐν τούτοις δείχνει πόσον ἀδύνατος εἶναι ἡ φύσις μας. Ἄν δὲν συγκλονισθῇ δὲν συνέρχεται.

Ὡμιλήσαμεν διὰ τὴν ἀναγέννησιν μας. Πρέπει ὁμως νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ Θεὸς κρίνει αὐστηρότερον ἐκείνους ποὺ μετὰ τὴν μετάνοιαν ἄμαρτήσουν καὶ ἐπανέρχονται εἰς νέας παρακλήσεις διὰ νὰ συγχωρηθοῦν.

Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος διατυπώνει μὲ τόσην σαφήνειαν καὶ κατηγορηματικότητα τὰς ἀπό-

θεῖς ἀγωνιζόμενος Ὁρθόδοξος, δι' ἐνότητος ἀγάπης καὶ συνεργασίας, εἶναι οἱ κρῖκοι ἐκεῖνοι ποὺ κάνουν τὴν ἄθραυστον ἀλυσίδα τῆς πίστεως.

Ὁ σοφὸς Σολομὼν διετύπωσε θαυμάσια τὴν ἀρχὴν αὐτὴν λέγων! *ἄδελφός ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρά καὶ ὑψηλὴ ἰσχύει δὲ ἡ ὁμόνοια ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασιλεῖον».*

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ὅσakis τὸ ἐκκλησιαστικὸν γόητρον διακυβεύεται ἀνεξαρτήτως τῆς προκαλοῦσης αἰτίας θλιβόμεθα. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν θλίψιν ἐδοκιμάσαμεν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων Ἀρχιερέων.

Ἐπὶ τέλους κατηγορήθη τὸ μεταθετόν!

Δὲν ἔλειψε ὁμως τὸ στοιχεῖον τῆς συναλλαγῆς! Σύμπασα ἡ Ἱεραρχία δὲν ἀπετέλεσε τὸ ἀρρήτως ἠνωμένον σῶμα, ὅπερ τῇ ἐπιστάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ ἐξέλεγε τοὺς ἱκανοὺς διὰ τὸ ὕψιστον ἐποπόμενον τῆς Ἀρχιερωσύνης!

Κατανεμημένη εἰς δύο παρατάξεις ἡ Ἱεραρχία παρεῖχε τὴν εἰκόνα ἀναμετρονμένων ἐκάστοτε φατριῶν! Ὁ τύπος μετέδιδε καθ' ἐκάστην: ὁ Α! ἔλαβε τόσας ψήφους ἀπὸ ἐκεῖ, ὁ Β! ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τοὺς ἄλλους!

Ποῦ λοιπὸν ἡ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ὁ ἀνθρώπινος παράγων ἐνήργησε κατὰ τὸν πλέον δόλιον καὶ ἐπικίνδυνον τρόπον· τὸ ἀποκλειστικὸν κριτήριον ἐκλογῆς, ἡ ἀνθρωπαρέσκεια!

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν τὴν ἡθικὴν ποιότητα τῶν ἐκλεγέντων· λέγεται ὁμως ὅτι δὲν ἐξελέγησαν πρόσωπα ἀρετῆς καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἡθους, διότι δὲν... ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ οὐδεμίαν παράταξιν!

Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ λόγος περὶ ἐκλογῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπωτάτης ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, τοὺς ὁποίους θὰ διαποιμάνῃ ὁ ἐκλεγείς δὲν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας;

Μήπως εἶναι πληβεῖοι ἢ μουζῖκοι ἢ δουλοπάριχοι;

Διατὶ λοιπὸν νὰ μὴ ἐκφέρουν γνώμην, νὰ μὴ μετέχουν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ποιμένου των;

Εἶχε ἀνάγκην διακόνων ἡ πρώτη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ συνεκλήθη ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα, κατ' ἐντολὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ νὰ τοὺς ἐκλέξῃ· καὶ τώρα οἱ ἐπίσκοποι νὰ ἐκλέγωνται ἐρήμην καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ποιμένου;

Ὁ Θεομὸς αὐτὸς ὅζει παπισμοῦ, ὅστις θεωρεῖ τὸν λαὸν μειονεκτοῦντα ἔναντι τοῦ κλήρου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου παρέχει λαμπρὸν παράδειγμα ἐκλογῆς ποιμένων.

Ἄλλ' ἴσως ἀντεῖπῃ τις, ὅτι ἐὰν ἀναμειχθῇ τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπισκόπου, τότε θὰ ὀργισθῇ ἡ κοιμητικὴ ἀσυνδοσία, ὥστε ὁ πολιτικὸς τῆς ἐπαρχίας νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπίσκοπον τῆς ἀρεσκείας του.

Καὶ τίς δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ, ὅτι τώρα δὲν κινεῖται ὁ πολιτικὸς παράγων;

Τίς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ δεσμεύσεις καὶ ὑπο-

ψεις τῆς Ἐκκλησίας ὥστε νὰ περιτεύουν τὰ σχόλια: «*τὲ οὖν, λέγει, ἂν ἐκ πρώτης ἡλικίας μυστηρίων ἀξιοθῶς τις μετὰ ταῦτα μυρία ἀμάρτη· Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν μείζονος κολάσεως ἄξιος. Τῶν γάρ αὐτῶν ἀμαρτημάτων οὐ τὰς αὐτὰς τίνομεν δίκας, ἀλλὰ πολλῶ χαλεπωτέρας διὰν μετὰ μυσταγωγίαν πλημμελήσωμεν*».

σχέσεις ἐκλεκτόρων καὶ υποψηφίων;

Ἡ ἐκάστοτε χρεοῦσα ἐπισκοπὴ τίθεται εἰς δημοπρασίαν!

Μόνον εἰς μίαν περίπτωσιν θὰ ἀπεκλειέτο ἡ ἀνάμειξις· ἐὰν οἱ ἐπίσκοποι «ἐκληροῦντο» μετὰ τῶν ἱκανῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκλεξάντων τὸν Ματθαῖον εἰς τὴν χρεοῦσαν ἀποστολικὴν θέσιν τοῦ Ἰούδα!

Δύο ἔχουν τὰ προσόντα—εἶπε ὁ Ἀπ. Πέτρος—ὁ Ἰούστος καὶ ὁ Ματθαῖος· θὰ θέσωμεν κλῆρον καὶ ἃς ἀναδείξῃ ὁ Κύριος τὸν ἄξιον! (Πράξ. Α, 23-26)!

Μακρὰν λοιπὸν τοῦ πνεύματος τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκριβείας ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ποιμένων ἢ τοιαύτη ἐκλογὴ, οὔτε τὴν βούλησιν τοῦ ποιμνίου ἐκφράζει ἀλλ' οὔτε καὶ ὡς θέλημα Θεοῦ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ!

Ἐνα περιστατικὸ συνέκρινε τοὺς θερησκευτικοὺς κύκλους τῆς Ἑλλάδος!

Ἡ διάσπασις τῆς ἀδελφότητος «Ζωῆ».

Μέχρι τώρα ἐθεωρεῖτο ἡ ἀδελφότης αὕτη ὡς τὸ ὑπερῶν τῆς Πεντηκостῆς!

Ἰδοὺ ὁμως, ὅτι καὶ ἐκεῖ εὐτραφέστατος κινεῖται ὁ ἀνθρώπινος παράγων!

Δὲν ἐσημειώθησαν ἀπλῶς κατευθύνσεις, ἀλλὰ πυρετηρήθη διάσπασις.

Οὕτω ὁμᾶς ὑπὸ παλαιὸν λαϊκὸν στέλεχος τῆς «Ζωῆς», ἄλλοτε καθηγητὴν Πανεπιστημίου, συνέπηξε ἐτέραν ἀδελφότητα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σωτήρ», λαβοῦσαν ἤδη τὸ νομικὸν κύρος καὶ διεκδικοῦσαν δικαστικῶς τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς ἀδελφότητος!

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὐτὰ μᾶς θλίβουν, διότι προδίδουν καταστάσεις μακρὰν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δημιουργουμένας.

Καλὸν ὁμως θὰ εἶναι τὰ περιστατικὰ αὐτὰ νὰ τὰ ἴδουν οἱ κατὰ κόρον ὑπογραμιζόντες τὰς ἡμετέρας ἀτελείας, δικαιολογουμένας ἀπολύτως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ἀφ' ἃς τελοῦμεν.

Ἡ διαιρέσις καὶ ἡ διένεξις βασιλεύει εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐχούσης ὅλα τὰ μέσα νὰ δράσῃ ὅπως θέλῃ!

Ἀπριλίτιον διὰ πάντα κληρικὸν (Ἐξομολόγον)

ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗΣ

Μητροπολίτου Κυθήρων

κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκδόσεις «Πηγῆς Ὁρθοδόξου Βιβλίου»

Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι

Τιμᾶται

Χαρτόδετον	Δρχ. 100
Χρυσοπανάδετον	» 125
Πολυτελείας	» 135

Εἰδικὴ ἐκπτώσις εἰς τοὺς παραγγέλλοντας πέραν τῶν δύο σωμάτων.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὡς Μαΐου**ΕΙΡΗΝΗ Η ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ**

Ἡ θαυμαστὴ αὐτὴ κόρη ἔζησε εἰς λίαν δυσκόλους καιροὺς. Εὗρισκόμεθα εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα. Ὁ θάνατος καὶ τὸ μαρτύριον πλανᾶται ὡς ἐφιάλτης εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν χριστιανῶν.

Ἡ εἰδωλολατρεία ἐσφάδαζε. Δι' αὐτὸ ὅμως ἦτο καὶ πῶς τυραννικὴ, πῶς ἀπάνθρωπος. Ἡ Εἰρήνη ὀρχικῶς ὠνομάζετο Πηνελόπη. Ἦτο κόρη πλουσίου ἡγεμόνος τῶν Ῥωμαίων καὶ ἔζη εἰς τὴν πόλιν Μαγεδδῶ πλησίον τῆς Παλαιστίνης.

Ὁ πατὴρ τῆς ἐνωρὶς ἐφρόντισε νὰ τὴν ἐγκλωβίσῃ εἰς ἓνα Πύργον διὰ νὰ μείνῃ μακρὰν τῶν πολλῶν πειρασμῶν, διότι ἡ Πηνελόπη ἦτο ὠραιότατη καὶ εὐφροσύνη κόρη.

Ὅ,τι ὅμως ἐφοβεῖτο δὲν τὸ ἀπέφυγε. Ἡ Εἰρήνη ἔλαβε τὸ χριστιανικὸν βάπτισμα ὑπὸ τινος πρεσβυτέρου Τιμοθέου ὀνομαζομένου καὶ ἡ κρίσις ἐντὸς τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῆς ἐξέσπασε.

Ὁ πατὴρ τῆς ματαίως προσπαθεῖ νὰ τὴν κερδίσῃ. Ἡ κόρη ἔχει ἀναντινάξει τὰς γεφύρας μετὰ τὸν κόσμον τῶν εἰδώλων. Ὁ Λικίνιος (οὕτως ὠνομάζετο ὁ πατὴρ) καταφεύγει εἰς τὴν βίαν. Φθάνει νὰ διατάξῃ τὴν θανάτωσίν τῆς.

Τὰ γεγονότα ὅμως ἐκτυλίσσονται ἔτσι ἀντιστρόφως, ὥστε νὰ διακινδυνεύσῃ ὁ ἴδιος νὰ φονεῖται. Οἱ παριστάμενοί ἀποδίδουν τὴν σωτηρίαν τῆς κόρης εἰς θαῦμα. Ὁ Λικίνιος μένει ἐμβρόντητος ἐμπρὸς εἰς τὴν παράδοξον δύναμιν ποὺ ἐνσαρκώνει ἡ κόρη του.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι εὐνόητον. Τὰ γεγονότα λαμβάνουν ἀνάστροφον πορείαν. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Εἰρήνης ὁδηγεῖ πολλοὺς εἰς τὸ βαπτιστήριον. Πρῶτον δὲ τὸν «βασιλίσκον» Λικίνιον. Ὁ τελευταῖος ὅμως ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματός του καὶ φυλακίζεται.

Ἡ Εἰρήνη ἔκτοτε εὗρσκεται εἰς τὸν δρόμον τῆς ἱεραποστολῆς. Ἡ πανέξυπνος, εὐσεβεστάτη καὶ ὠραιότατη κόρη ἔχει κατέλθῃ εἰς τὸν στίβον τῆς ἀναμετρήσεως μετὰ τὸν διεφθαρμένον κόσμον τῆς εἰδωλολατρείας.

Τὸ ἐπίγειον τέλος τῆς τὸ διαισθάνεται, τὸ μαντεύει, τὸ ἀναμένει. Ἐχει ὅμως λάβει τὴν ἀπόφασίν τῆς. Γνωρίζει δὲ πολὺ καλὰ ὅτι ἡ εὐτυχία τῆς δὲν θὰ χαθῇ.

Συλλαμβάνεται καὶ δίδει μάχας πολλὰς φορές. Ὁ Σεδεκίας, ὁ Ξοβέριος καὶ τέλος ὁ Νουμειανὸς ἔχουν τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμψουν τὴν Εἰρήνην τοῦλάχιστον σωματικῶς. Ἀλλ' ἡ μεγαλομάρτυς τοὺς γελοιοποιεῖ, ἐξευτελίζει τὴν βίαν, καταρρακώνει τὴν ἐπαρσίν των.

Ὅ,τι ὅμως ἐπρόβλεβαν νὰ κάμουν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἐπέτυχον οἱ Πέρσαι. Αὐτοὶ τὸ 234 κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Θρήνος ἐπηκολούθησε. Διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐπέρασαν τὴν χώραν. Ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοίκους τῆς.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐπεσήμανε ἀμέσως τὸν ἰσχυρότερον ἀντίπαλόν του. Ἦτο ἡ Εἰρήνη. Αὐ-

τὴ ἐγνώριζε νὰ συναγείρῃ τὰ πλήθη, νὰ κλονίσῃ μετὰ τὴν ρομφαίαν τοῦ πνεύματος ἀκόμη καὶ θρόνους.

Ἔπρεπε νὰ λείψῃ τὸ συντομώτερον.

Ἡ Θαυμαστὴ Κόρη ὠδηγήθη εἰς τὸ μαρτύριον ὡσὰν νὰ εἰσῆρχετο εἰς τὸ ὠραιότερον ἀνάκτορον. Καὶ μήπως ἔτσι δὲν ἦτο; Ἡ μεγαλομάρτυς εἰσῆλθε διὰ παντός εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμελῶνος. Τῶν ἐργατῶν ποὺ ἐστάλησαν κατὰ τὴν πρώτην ὥραν.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν 21ην Μαΐου (Π.Ο.Η.) πανηγυρίζει ὁ παρὰ τὸ Μενίδιον Ἀττικῆς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Κων(ν)ου καὶ Ἑλένης ἐνοριακὸς Ναὸς τοῦ Παραρτήματός μας.

Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἐσπερινός, τὴν δὲ πρωτὰν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἄρτοκλασίας καὶ θεοῦ κηρύγματος, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Ἱερέων μας καὶ καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν καὶ προτοστιατοῦντος τοῦ ἡμερησίου μας Πανοσιολογιωτάτου πατρὸς Θεοφίλου.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ φιλέορτοι ὅπως τιμήσωσι, ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς Ἁγίους καὶ ἱσαποστόλους Κων(ν)ον καὶ Ἑλένην, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ Παράρτημά μας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος
Δ. ΝΤΙΖΟΣ

Τὴν 15ην Μαΐου (Π.Ο.Η.) Πανηγυρίζει ὁ παρὰ τὴν συνοικίαν Γούβας Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης.

Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μ. Ἐσπερινός καὶ τὴν πρωτὰν ἡ Θ. Λειτουργία μετ' ἄρτοκλασίας.

Παρακαλοῦνται οἱ φιλέορτοι, ὅπως τιμήσωσι τὴν Ἱεράν Πανήγυριν ταύτην

Διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Α. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ παραρτήματος Ἁγ. Κων(ν)ου Φαρσάλων. Ὁ πατὴρ Θεωνὸς μετὰ τῶν πανηγυριστῶν.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Π ρ ο ς

«Ἀπαντα τὰ εὐσεβῆ Ἐκκλησιασμάτα τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ χειμαζομένη Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία συνεχίζουσα ἀρχαιότατον ἔθιμον αὐτῆς θὰ περιαγάγῃ καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ εἰδικὸν δίσκον τὸ προῖδν τοῦ ὁποίου θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς μας.

Ἡ ἐνίσχυσις τῆς δισκοφορίας αὐτῆς ἀποτελεῖ οὐ μόνον χρέος ἀγάπης καὶ ἐκδήλωσιν συμπαθείας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς μας, τοὺς στερουμένους τοῦ πολυτιμοτάτου ἀγαθοῦ τῆς ὁράσεως ἀλλὰ μᾶς καθιστᾷ καὶ συνεχιστὰς τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου πολλαπλῶς θεραπεύσαντος τοὺς πονεμένους ἀδελφούς μας.

Ἐστὲ βέβαιοι, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τῆς προσπαθείας αὐτῆς ἐπενυλογεῖται ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ ἀποτελεῖ βασικὸν χριστιανικὸν καθήκον.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ παραγγέλλει ὑμῖν, ὅπως τὸ προῖδν τοῦ δίσκου αὐτοῦ τῆς ἀγάπης ἀποσταλῇ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος μερίμνη τῆς ἡγεσίας τοῦ ὁποίου θὰ διανεμηθῇ ἐξ ἴσου εἰς πάντας τοὺς τυφλοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας. Πρὸς τοὺτοις νὰ ἀποσταλῇ καὶ κατάλογος τῶν τυφλῶν ἐκάστης ἐνορίας.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ἡ Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
† Ἀρχιμ. Ἀνάκιος Παπᾶς

Ὁ Γραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κιούσης

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΕΟΡΤΙΑΖΟΝΤΑ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΜΑΪΟΣ 1960

Ἐορτάζοντες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Παραρτήματος Π.Θ.Ε.Ο. Κοινωρίας Ἀγίου Ἀθανασίου νομοῦ ΔΡΑΜΑΣ. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίων «Τριῶν Ἱεραρχῶν» ΓΟΧ Δράμας, καὶ μετ' ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Αἰδεσιμώτατον Ἱερέα κ. Μιχ. Ν. Σαββόπουλον ἐπιβιβασθέντες Λεωφορείου μετέβησαν εἰς Ἅγιον Ἀθανάσιον εἰς τὸν εορτάζοντα Ἱερὸν Νάον.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσανσαν ἱερὰν τελετὴν ἀρτοκλασίας ἐψάλησαν τὰ ἀναστάσιμα ἐκκλ. ᾠδα ἐν βαθεῖα κατανύξει. Προσκυνηταὶ προσήλθον ἐκ Δοξατίου καὶ Κυργίων τὰ δὲ μέλη τοῦ Παραρτήματος Ἀγίου Ἀθανασίου μετ' ἀνέφραστον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἐπεδαψίλευσαν πᾶσαν περιποίησιν διανέμοντες εἰς τοὺς προσκυνητὰς ἀρτ. καὶ πασχλινὰ ὡά, καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν προέπεμψαν αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης· ἐνῶ αἱ ἱεραὶ ψαλμωδίαι τῶν ἐντὸς τοῦ λεωφορείου προσκυνητῶν ἐδόδουν τὸν ἀέρα.

Ὁλόθεομαι αἱ εὐχαὶ

Αἱ ψυχαὶ ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων ἀπανταχοῦ τὸν καλλίνικον τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, εὐχονται εὐσεβᾶτως εἰς τὸν πολυσέβαστον πρόεδρον τῆς Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς πατέρα Ἀνάκιον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν σεπτῶν αὐτοῦ ὀνομαστηρίων, ὑγίαν, μακροβιότητα καὶ ἀπὸ Θεοῦ ἐνίσχυσιν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς ἡγεσίας εἰς ὃ ἐκλήθη.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Κυψέλης διενεμήθησαν εἰς διαφόρους ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς τὰ κάτωθι εἶδη καὶ χορήματα:

1) Ὑποδήματα ἀξίας	δρχ. 1650
2) Ρουχισμὸς »	» 600
3) Φάρμακα »	» 1100
4) Χρηματικὰ βηθήματα	2029

Σύνολον » 5379

Συγχαίρομεν τοὺς σεβαστοὺς ἐφημερίους καὶ τὰ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ, διὰ τὰς προσπαθείας ποὺ καταβάλλουν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Θεαρέστου τούτου σκοποῦ.